

Berfo (Ana) Kırbayır

Doğum:
105 yaşında

Vefat Tarihi:
2013

Vefat Nedeni:
Hastalık

Mesleği:
Ev Hanımı

Berfo Ana: Siz benim ocağımı söndürdünüz, Allah da sizin ocağınızı söndürsün

YA ZI Halit Esendir
Gazeteci - Yazar

12 Eylül 1980 darbesinden bir gün sonra Cemil Kırbayır, Eğitim Enstitüsü son sınıf öğrencisi iken 26 yaşında gözaltına alındıktan sonra kayboldu. Annesi, Berfo Ana 33 yıl kesintisiz oğlunun izini sürdü. Dile kolay 33 yıl. Son nefesini 2013'te veren 105 yaşındaki Ardahanlı Berfo Ana, gözü arkada ve o ahıyla gitti.

1995'ten itibaren Cumartesi anneleriyle birlikte her Cumartesi, Taksim Galatasaray Lisesi önünde çırpındı durdu. Göle'de memur olan ağabeyi Mikail Kırbayır kardeşinin nerede olduğunu sormaya başladı ve sıkı yönetim döneminde Karaman'a zorunlu sürgüne yollandı.

Oğlu Cemil için Berfo Ana'nın yüreği hiç soğumadı. Her gece oğlu çıkıp gelir umidiyle evinin cümle kapısını açık bırakarak, bir ümitle bekleyip durdu. Ne acıdır ki oğlunun ne ölüsüne ne dirisine ulaşabildi. Zalimlerin yaptığı yanında kalmamalıydı, ama olmadı, Berfo Ana o ahl gitti.

AKP rejiminin mimarı Erdoğan, 2011'de Berfo ana ile görüşerek, ümit verdi. En azından evladının kemiklerini ve mezarını bulacağına dair söz verdi. "Cemil'in nereye gömüldüğünü bulamadan ölürsem, beni gömmeyin, cenazemi kaldırmayın, oğlumla birlikte aynı mezara gömülmek istiyorum" dedi ama oğlunun kemiklerine rastlanamadı.

Erdoğan, 'analar ağlamayacak' vaadini verdi, Anadolu'yu ağlayan analarla dolu topraklara dönüştürdü. Ve ne yazık ki, Berfo

Ana ne ilk oldu ne de son oldu.

Berfo ana bir çığlığında; "Oğlum Cemil'i ne zaman devlete sorsak, 'kaçtı gitti' dediler, inandık. 30 boyunca oğlumun bir gün çıkıp geleceğini düşündüm. Ta ki 'Cemil Kırbayır işkencede öldürüldü' açıklamasına kadar. O gün bugündür de oğlumun kemiklerinin peşindeyim. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bana söz vermişti. Oğlumun kemiklerinin gömüldüğü yeri bulacaktı. Onun vaadine inandık ama gerçekleştirmedi." diyerek haykırmıştı.

Berfo ana 2012'de yapılan duruşmada Kenan Evren'e "Sen benim ocağımı söndür-

dün, Allah da senin ocağımı söndürsün Evren, utanmadın mı?" diye seslenmişti. 12 Eylülün muktedir generallerinin, Berfo Ana'nın oğlunun gözaltından kaçtığı iddiaları asılsızdı.

Bütün dünyadaki iktidarların haksız savaşlarında öldürülen veya zorunlu göçe maruz bırakılan masumlar adına ve Berfo Ana gibi evlatlarının cesedine bile kavuşamayan anaların aziz hatıraları adına yazmaya çalıştım. Bugün

de aynı zulüm ve gaddarlık sürüyor. 1980'de Berfo Ana'nın oğlu Cemil, devletin gizli eliyle kayıplara karıştı. O zamandan bu zamana canlara kıyılmaya devam ediliyor.

Siyah Transporterlere zorla bindirilerek kaçırılma vakaları yaşanıyor. Hem de başkentimiz Ankara'nın göbeğinde. Kaçırılanların eşleri ve aileleri dertlerini uluslararası arenada arıyorlar. Kaçırılanların tamamı erkek ve hemen hepsi Hizmet Hareketine üye oldukları gerekçesiyle kaçırılıyor.

1980'da solcular kaçırıldı ve ölümlerine bile rastlanamadı, Cemil Kırbayır gibi. 1990'lar da Kürt illerinde beyaz Toroslarla kaçırılan binlerce kişi, mesela HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ın eşi Savaş Buldan gibi. 2020'lerde ise siyah transporterlerle aynı ahlaksız ve insafsız uygulama yapılmaya devam ediliyor. Yusuf Bilge Tunç, Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nda çalışıyordu. 15 Temmuz planlı darbe girişiminden sonra KHK ile ihraç edilen onbinlerce kişiden biriydi. 6 Ağustos 2019 günü evinden ayrıldı ve kendisinden bir daha haber alınmadı.

Yüzbinlerce cemaat mensubu bu süreçte çok ciddi insan hakları mağduriyetlerine ve soykırıma tabi tutuldular. Berfo Ana'nın kaderini yaşayan bir çok insanın hak arayışları ahirete kaldı.

Hasılı; adalet, temel hak ve özgürlükler, hepimizin ideolojik tercihimiz ne olursa olsun muhtabık olmamız gereken payda. Bu yüzden zorla kaçınarak kaybedilen kişinin kim olduğuna bakmaksızın, bu insan hakları ihlallerinin bitmesi için herkesin aynı duyarlılıkla yaklaşması gerekiyor.